

Tres poemas

◆ HENDRIK MARSMAN (1899-1949)

Traducción de Osvaldo Rocha

Herfst

De avonden donkeren al.
dit is het regenende jaargetijde
waarin wij haar eenmaal ten grave droegen;
ook toen sloegen de bladeren en de regen
over de paden en de zwarte wegen
en het woei duister in de donkre groeve.

alleen was het toen vroeger herfst
en droever.

Otoño

Las tardes se oscurecen ya.
ésta es la estación lluviosa
en que una vez la cargamos hacia la tumba;
también entonces golpeaban las hojas y la lluvia
sobre los senderos y los negros caminos
y soplaba un viento turbio en la fosa oscura.

sólo que aquello fue a principios de otoño
y más triste.

Berusting

Tussen dit ogenblik en mijn dood
ligt misschien een lang leven;
ook een groot?
de hoop daarop heeft mij allengs begeven;
maar is het groot of klein niet om het even
voor wie gelooft dat wij pas met den dood
gaan leven?

Resignación

Entre este momento y mi muerte
hay quizás una larga vida;
¿una grande también?
la esperanza me ha vencido poco a poco;
¿pero no da igual si es grande o pequeña
a quienes creen que sólo con la muerte
empezamos a vivir?

Heimwee

De tijden zijn zwart.
wij zijn eeuwen en eeuwen te laat geboren.
in een mantel gehuld, door een
engel op weerlichten doortocht verloren
en door het onuitroeibaar heimwee vervuld
den Koning te zien voor Wien ik had willen strijden,
schrijd ik naar den Dood
en die een krijgsman had willen zijn
in de hartstochtelijkste aller tijden,
moet nu in late verwilderde woorden gewagen
van eeuwen, die versomberden tot verhalen
– duister en vurig – van Kruistochten
en Kathedralen.

Nostalgia

Los tiempos son negros.
nacimos siglos y siglos demasiado tarde.
envuelto en un abrigo, perdido por un ángel
en travesía de relámpagos
y poseído por la inconsumible nostalgia
de ver al Rey por el que pretendía luchar,
avanzo solemne hacia la Muerte
y aquel que quería ser un guerrero
en el más apasionado de todos los tiempos,
debe hablar ahora en tardías y caóticas palabras
de los siglos que se oscurecieron en historias
—sombrias y furiosas— de Cruzadas
y Catedrales.